

[Finansministeren.]

tidligere med Rette eller Urette havde haft, for godt et Aar eller halvandet siden blev ophævet. Direktoratet blev derved en Slags Fornyelsesanstalt for saadanne Lodder, som det ellers ikke vilde være let for de paagældende at faa fornyet; men samtidig bestemte man, at Lodder, der blev fornyet gennem Direktoratet, uvægerlig skulde gaa tilbage til den Kollektion, hvorfra de var udgaaet. Det er ogsaa sket og vil stadig ske. Man har imidlertid fundet, at det vilde være praktisk at have et særligt Salgssted for en Del Lodder og et Fornyelsessted for disse og andre Lodder. Det synes ogsaa rimeligt, at en saa stor Virksomhed som denne faar et Sted, hvor Folk i Almindelighed kan henvende sig for at faa Oplysninger vedrørende Lotteriet og eventuelt komme i Besiddelse af en Lodseddel.

Der kan diskuteres om, hvorvidt det er rigtigt at udvide Antallet af Lodsedler, hvorved man ligesom animerer Folk til at spille, men hvad enten man har 160 000 eller 200 000 Lodsedler, tror jeg ikke, det kan siges, at det ene er mere umoralsk end det andet eller omvendt. Jeg synes altsaa, at det under de nuværende Forhold vil være forsvarligt at gennemføre Lovforslaget, og jeg anbefaler det — saaledes som det nu enstemmigt er vedtaget i det andet høje Ting — til Landstingets velvillige Behandling.

Jefsen Christensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting. Jeg hilser med Tilfredshed, at det fastslaaes i Folketingets Betænkning, at Ministeren for Grønland kan disponere noget friere over de 50 000 Kr., som i Henhold til Bemærkningerne til det i Folketinget fremsatte Lovforslag skulde anvendes til videnskabelige Formaal paa Grønland. Mig bekendt anvendes der ikke saa helt smaa Beløb, f. Eks. af Carlsberg-Fondets Midler, til videnskabelige Undersøgelser i Grønland, og der er derfor god Grund til at have disse 50 000 Kr. til noget friere Disposition. Jeg glæder mig, som sagt, over, at man under Folketingets Behandling af Sagen har indført dette, hvad den højtærede Finansminister ogsaa omtalte. Samtidig hilser jeg med Tilfredshed, at det fremgaar af Folketingets Betænkning, at 170 000 Kr. af det indvundne Provenu skal anvendes til kulturelle Formaal.

Ved Lov Nr. 187 af 23. Juni 1932 blev al privat Handel med Lotterisedler forbudt her i Landet; til Gengæld oprettedes der

som nævnt af Finansministeren en Salgscentral under Klasselotteriets Direktorat for saadanne Lodsedler, som ikke blev fornyet hos Kollektorerne. Dette synes at have været en praktisk og paakrævet Foranstaltning. Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det imidlertid, at man af forskellige Grunde, derunder Pladsmangel i Lokalerne, har til Hensigt at skabe et selvstændigt Salgskontor for Omsætning af de i Lov Nr. 187 af 23. Juni 1932 omhandlede Lodsedler, under Hensyn til at Omsætningen af saadanne Lodsedler dels har antaget dels formodes at ville antage et saadant Omfang, at et selvstændigt Kontor er nødvendigt. Den Udvikling, der her stilles i Udsigt, forekommer mig at være af en noget betænkelig Karakter for Kollektorerne Landet over, ikke saa meget, fordi 4 000 af de nye Lodsedler tænkes forbeholdt Salgskontoret som økonomisk Basis for dettes Virksomhed som af andre Grunde. Jeg er ikke helt i Stand til at overse Rækkevidden af § 2 i det foreliggende Lovforslag og ønsker derfor ved Sagens Overgang til anden Behandling at foreslaa en kort Behandling af Forslaget i et Udvalg. Men jeg skal i øvrigt anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Andrea Brochmann: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Ifølge de tidligere gældende Lovregler om Klasselotteriet var Lodsedlernes Antal fastsat til 130 000, men ved Lov af 22. December 1920 blev Finansministeren bemyndiget til at forøge Antallet til 160 000. I Henhold hertil har Finansministeren i 1921 forøget Lodantallet til 150 000 og i 1928 til 156 000 Lodder. Finansministeren kunde endnu have forøget Antallet med 4 000 Lodder uden at gaa til Rigsdagen om Sagen, men han har ønsket Adgang til en yderligere Forøgelse af Loddernes Antal, idet der hos Publikum er en stor Trang til at faa fat i Klasselotterisedlerne.

En af Aarsagerne til den store Efterspørgsel efter Lodder, som navnlig gør sig gældende her i København, ligger i, at Koloniallotteriet er bortfaldet — dermed er der ogsaa bortfaldet en Indtægt for Statskassen. Nu kan man mene, hvad man vil, om, hvorvidt Folk bør have Adgang til at spille eller ej, men jeg tror, at ikke mindst i daarlige Tider forøges Lysten hos Publikum til at prøve Chancen for at vinde den store Gevinst i Lotteriet, som man siger. Vi ser da ogsaa Verden over, hvorledes der spilles, ikke mindst ved Hestevæddeløb. Vi saa for nylig, da det franske Lotteri blev